

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

duktionen, og ikke som foreslaaet en Lettelse i Udgifterne ved Indkøb af Foderstoffer og Korn, og saa vidt jeg erindrer, blev der ogsaa sagt fra Venstre, at man fra den Side hellere vilde gaa med til en saadan Ordning, end man vilde gaa med til Fragttlettelse.

Regeringen har altid vist, at naar man vil følge Hovedretningslinierne i de Ordninger, vi foreslaar, er vi rede til Forhandlinger om Afgivelser med Hensyn til Enkeltheder. Det er ikke for os det afgørende, om det bliver nøjagtigt, som vi har ønsket. Derfor er det, at vi er gaaet med til dette Forslag, som yder Støtte direkte til Producenterne ved en Forhøjelse af Noteringerne.

Naar nu der er samlet et stort Flertal om at gennemføre en saadan Ordning, fordi dette Flertal ikke ønsker at gaa til en Kroneudskæring, der betyder Prisstigning og sætter Lavinen i Gang med Hensyn til Prisstigninger, hvilket alle sikkert er klar over vil betyde store Vanskeligheder, saa forstaar jeg ikke rigtig, at Venstre udtaler, at det er rede til Forhandling — det er jo noget, man altid hører fra den Side. Er det et rigtigt Udtryk for Forhandlingsvilje, at man siger: Ja, vel er der et stort Flertal, der har en bestemt Opfattelse, men vi har den modsatte, og skal man forhandle, ja, saa maa det være paa det Grundlag, som vi har skitseret, og ikke paa det, som Flertallet har skitseret! Det er ikke almindelige Forhandlingsvilkaar, og jeg tror aldrig, det kunde falde Partiet Venstre ind, dersom det havde Flertallet, at sige til Mindretallet: Vi vil gerne forhandle og ogsaa gerne forhandle stik imod vor egen Opfattelse og ud fra Mindretallets Opfattelse.

Det ærede Medlem udtalte, at Lovforslaget bød ikke paa nogen Erstatning for de to Maaneder, der er gaaet, September og Oktober. Denne Erstatning vilde han regne til at udgøre et Beløb paa ca. 12 Mill. Kr. Jeg vil gerne spørge; Hvorledes kommer man til et saadant Beløb? Er det det Tab, man regner med, Landbruget har lidt i den Periode, der er gaaet? Det formoder jeg det er. Men saa vil jeg spørge: Er det rigtigt at udregne det paa den Maade? Er det ikke rigtigt at udregne det paa denne Maade: hvor stort er Tabet i Forhold til andre Menneskers, andre Klassers, andre Erhvervs Tab i den Tid? Det faktiske Forhold er jo det, at i den Tid, der er gaaet siden Krigens Udbrud, er det meget faa Personer her i Danmark, der har haft Indtægtsstigning, de kan meget let tælles. Stort set har samtlige danske Borgere haft

Tab, siden Krigen udbrød, og derfor maa man naturligvis, naar man taler om, at et Erhverv, en Gruppe af Befolkningen maa have Støtte, maa have Erstatning, sætte dens Stilling i Forhold til de andre Samfundsklassers Resultater i den Tid, der er gaaet. Jeg føler mig overbevist om, at man saa maa sige, at i al Almindelighed er der ingen, der har haft Indtægtsstigning, men alle har haft Stigning i Udgifterne, det vil sige, de har alle sammen haft Tab.

Det samme gælder for Landbruget. Landbrugets Indtægter har jo ikke været lavere i disse Maaneder end i Fjor eller i Perioden forud for Krigen. Stort set er der ikke store Ændringer i Noteringerne i de to Maaneder, der er gaaet, i Forhold til de Noteringer, vi havde før, bortset fra ganske enkelte Uger og bortset fra de Sæsonsvingninger, der altid fremkommer og for en vis Vare betyder lavere Pris i de Maaneder og for en anden Vare højere Pris. Stort set er Indtægterne de samme for Landbruget nu, som de var før Krigen, altsaa saaledes som det ogsaa gælder for den øvrige Befolkning eller i alt Fald største Parten af den. Men der er mange i Befolkningen, som ikke alene har haft Udgiftsstigning, ligesom Landbruget har ved Indkøb af Varer, men ogsaa har haft et stort Indtægtstab, fordi de er blevet slaaet ud, helt eller delvis, paa Grund af Foranstaltninger, som er indtruffet paa Grund af Krigen, der føres ude i den store Verden. I Virkeligheden kan der meget let paavises Tusinder af Medborgere, som har haft større Tab i de to Maaneder, end Landbruget har haft.

Men det, som gør, at Landbruget har en noget anden Stilling end andre store Erhverv, er først og fremmest, at Landbrugets særlige Udgifter til Indkøb af Raastoffer i Udlandet er højere og er steget mere end for næsten nogen anden Vare. Det er det særlige Forhold, der gælder for Landbruget, og det er et Forhold, som det bliver særlig slemt for det at arbejde under i den Tid, vi nu staar i og i de kommende Maaneder. Om Sommeren, hvor man ikke køber saa mange Raastoffer udefra, er Tabet ikke saa stort, hvis Priserne gaar op paa disse Varer, som det bliver om Vinteren, og derfor har Tabet heller ikke i de to Maaneder September og Oktober, navnlig ikke i September, været saa stort, som det vil blive i de kommende Maaneder, hvis den Tilstand opretholdes med ingen Stigning i Indtægterne og de samme høje Priser paa Foderkager og -korn.

Det er derfor efter min Mening fuld-